

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **JUDr. J. P., Ph.D.**, zastoupeného JUDr. Pavlem Truxou, advokátem se sídlem Josefa Knihy 177, Rokycany 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, se sídlem pplk. Sochora 27, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 10. 2011, čj. 8 Ca 251/2008 – 53, o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) rozhodnutím ze dne 31. 10. 2007, čj. SKO-4590/07-13, uložil žalobci pokutu ve výši 17 000 Kč za porušení § 5 odst. 1 písm. c) a f) a § 45 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 101/2000Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“). Žalobce se správního deliktu dopustil tím, že v souvislosti se zpracováním osobních údajů při vedení exekuce opakovaně uvedl nepřesné rodné číslo v exekučním příkazu.

[2] Předseda žalovaného rozhodnutím ze dne 15. 4. 2008, čj. PRÁV-0837/08-7 UOOUX0012MUG změnil napadené rozhodnutí tak, že jednáním žalobce došlo ke spáchání deliktu pouze podle § 5 odst. 1 písm. c) a § 45 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně osobních údajů a snížil pokutu na 10 000 Kč.

[3] Proti rozhodnutí předsedy žalovaného podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Městský soud rozsudkem ze dne 21. 10. 2011, čj. 8 Ca 251/2008 - 53, rozhodnutí předsedy žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Soud konstatoval, že rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné, protože žalovaný se nevypořádal s podstatnými kritérii pro stanovení výše pokuty.

[4] Žalovaný (stěžovatel) brojil proti rozsudku městského soudu včas podanou kasační stížností, v níž rovněž navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. V odůvodnění své žádosti poukázal na zásadu hospodárnosti a efektivnosti. Tyto zásady by mohly být porušeny, pokud by došlo k vrácení pokuty a nákladů správního řízení odpůrci, jakož i k zaplacení nákladů soudního řízení právnímu zástupci odpůrce a v důsledku zrušení rozsudku městského soudu a potvrzení rozhodnutí stěžovatele k opětovnému vrácení stejných částek stěžovateli.

[5] Žalobce se ke kasační stížnosti ani návrhu na odkladný účinek nevyjádřil.

[6] Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[7] Článek II, bod 1. zákona č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č.150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, stanoví, že soudní řád správní se použije ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které byly v řízení učiněny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány. Kasační stížnost podal stěžovatel u městského soudu dne 2. 1. 2012, tedy po nabytí účinnosti tohoto zákona.

[8] Podle § 107 zákona č. 150/2002Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele (zde žalovaného) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006 - 49, www.nssoud.cz, dospěl k závěru, že zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou pro všechny stěžovatele (žalobce, žalovaného i osobu zúčastněnou na řízení) stanoveny shodně, avšak budou zjevně opřeny o jiné skutkové okolnosti spojené s negativními důsledky výkonu rozhodnutí krajského soudu, a to podle toho, která z procesních stran je uplatní. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného správního orgánu bude zpravidla vyhrazeno ojedinělým případům, které zákon spojuje s hrozbou nepoměrně větší újmy.

[10] Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých se zrušujícím rozhodnutím městského soudu, nese v dané věci stěžovatel. Hrozbu nepoměrně větší újmy musí správní orgán jednak dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti. Kasační soud není povolán k tomu, aby za navrhovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost

o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011 - 74).

[11] Uvedené požadavky stěžovatel v posuzovaném případě nenaplnil. V kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku, přičemž pouze zcela obecně poukázal na možnost porušení zásady hospodárnosti a zásady efektivnosti v případě, že soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřizná. Z uvedených skutečností a ani z důvodů kasační stížnosti však nelze pro stěžovatele dovodit hrozbu nepoměrně větší újmy než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám. Z tohoto důvodu není naplněna jedna ze dvou kumulativních podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. a zdejší soud se proto již nezabýval druhou podmínkou.

[12] S odkazem na shora uvedené důvody nepřiznal Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek. Nejvyšší správní soud uzavírá, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj nikterak předjímat rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. dubna 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu